

mindre end Halvdelen er Silke, nedfat fra 72 § til 48 §. pr. $\mathcal{R}$. Der findes nemlig en stor Mængde Varer, tildels svære Uldvarer, der paa Grund af enkelte Silkestriber, Silkestent eller Blomster efter den nuværende Tarif fortoldes med 72 §. pr. $\mathcal{R}$. Følgen heraf er, at disse Varer efterhaanden ere blevne mere og mere udelukkede fra Indførselen. En Nedfattelse af Tolden, hvorved denne dog endnu bliver 50% højere end Tolden for uldne Varer, tør antages at ville fremkalde en forøget Indførsel.

Kjøbenhavns Manufakturhandlerforening havde foreslaaet Tolden for Silkevarer ordnet saaledes:

Varer helt af Silke eller, hvori over Halvdelen bestaar af Silke, derunder indbefattet alle Blonder, Tyl og Kniplinger, hvori forefindes Silke. . . . . 1 $\mathcal{R}$ 2 Rd.

Varer af Silke, hvori Halvdelen — og Rending eller Ilet — eller derover bestaar af iblandet fremmed Stof . . . 1 $\mathcal{R}$ 48 §

Dette Forflag har man ikke troet at kunne gaa ind paa, dels fordi Afstanden er for stor mellem Toldsatserne, og disse derfor ikke ere saa vel svarende til de forskjællige under dem falvende Varers Værdi som Tilfældet er efter den i Lovudkastet optagne Deling, dels af Hensyn til de finantstille Følger.

I Thararubriken er opført en Thara af 40% for Silkebaand paa Ruller og i Væf. En tilsvarende Bestemmelse findes ikke i Loven af 1863, efter hvilken saadanne Ruller skulle veies med til Toldansættelsen. Disse Varer ere imidlertid af en saadan Bessaffenhed, at det i Almindelighed er umuligt at forsende dem eller at have dem liggende til Forhandling, uden at de lide derved, medmindre de ere forsynede med tykt Papir, rullet fra Ende til anden, eller med Ruller af Træ o. dsl. For at undgaa at betale Told af en Pakningsgjenstand, der ikke sjældent er vægtigere end selve Varen, hvorved denne vilde fordyres i en saadan Grad, at den ikke vilde kunne affættes, maa den Handlende nu lade Varen komme uden saadant Beskyttelsesmiddel og, efterat have taget den hjem, selv oprulle den. Det kan ikke undgaaes, at Varen udsættes for Beskædigelse under en sliq Behandling, og det er derfor anset stemmende med Billighed

at indrømme en saadan fast Thara som i Forflaget opført. Under de almindelige Tharabestemmelser, der ere optagne i Lovforslaget, er derhos udtalt, at det skal være Indførselen tilladt for Veiningen at aftage Omsvøb af Pap eller tykt Papir om Silketøi i Menvarer, medens disse nu regnes med til Nettovægten (jfr. § 33 i Loven af 4de Juli 1863). Dette tilfuges af lignende Billighedsgrunde og vil bidrage til en større Eigelighed i Toldklareringen paa de forskjællige Steder.

Indtægten af Silkevarer har gjennemsnitlig udgjort:

Posf. 152 i Loven af 1863:

	Possement- og Knapmagerarbeide	9,069 Rd.
— 153:	Helsilkevarer	81,824 -
— 154:	Halvsilkevarer	30,459 -
— 155:	andre	38,835 -
— 138:	Bordug	159 -
	tilsammen	160,346 Rd.

og vil i Genhold hertil efter Forflaget stille sig saaledes:

Nr. 96:	Helsilkevarer m. m.	81,800 Rd.
- 97:	Halvsilkevarer og Possementmagerarbeide m. m.	42,600 -
- 98:	andre	26,000 -
		150,400 Rd.

altsaa en Mindreindtægt af 9,900 Rd., hvorved imidlertid bemærkes, at ingen Merindtægt er bragt i Beregning for Toldansættelsen af Kniplinger, Tyl m. m., for hvilke ingen Kalkule kan gjøres.

For Manufakturvarer i Almindelighed vil Forflaget ses at indrømme saavel en mere udvidet Kreditslagsret end Loven af 1863 giver, som og mindre Tilskrivnings- og Frafskrivningsmængder end ved denne fastsat. I det Bessentlige er hvad Forflaget fastsætter alt administrativt blevet indrømmet for Kjøbenhavns Bedkommende i Genhold til den ved §§ 20 og 22 i Loven af 1863 givne Bemyndigelse. Denne for Omsætningen til Udlandet gavnlige Indrømmelse har man dog med enkelte Undtagelser — saaledes Gulvtæpper, Trikotage, Shawler, Tørklæder og Tæpper samt Straa-